

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 875/2020
29.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Далибора Коларова, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Далибора Коларова, адвоката Предрага Савића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 77/2019 од 20.12.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1-184/20 од 10.04.2020. године, у седници већа одржаној дана 29.09.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Далибора Коларова, адвоката Предрага Савића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 77/2019 од 20.12.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1-184/20 од 10.04.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 77/2019 од 20.12.2019. године окривљени Далибор Коларов је оглашен кривим да је извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 3. у вези става 2. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 9 година у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 24.02.2019. године када је лишен слободе па надаље. Истом пресудом одлучено је да се по правноснажности пресуде, држаоцима врате предмети, наведени у изреци првостепене пресуде, који су током поступка привремено одузети због непостојања разлога за њихово трајно одузимање, а окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка и то да плати износ од 157.082,11 динара Вишем јавном тужилаштву у Новом Саду и да плати суду на име паушала износ од 25.000,00 динара и 37.947,00 динара на име трошкова кривичног поступка, а све у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Окривљени је делимично ослобођен сносиња трошкова кривичног поступка сходно члану 264. став 4. Законика о кривичном поступку те трошкови браниоца по службеној дужности падају на терет буџетских средстава.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1-184/20 од 10.04.2020. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду и браниоца окривљеног Далибора Коларова и пресуда Вишег суда у Новом Саду К 77/2019 од 20.12.2019. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Далибора Коларова, адвокат Предраг Савић због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку у вези битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП јер се побијане правноснажне пресуде заснивају на недозвољеним доказима - налазу и мишљењу вештака судске психијатрије и психологије. Незаконитост овог доказа се по наводима браниоца огледа у чињеници да вештаци нису положили заклетву (иако су били обавезни да је положије јер нису стални судски вештаци), а осим тога да вештачење није поверено стручној установи, која постоји у седишту првостепеног суда, јер је орган поступка био у обавези да првобитно наредбом одреди за вештачење стручну установу или државни орган, па тек уколико нису у могућности да у разумном року изврше потребно вештачење суд би вештачење могао поверити вештацима-физичким лицима из члана 114. став 2. ЗКП.

Околности наведене у предметном захтеву одбрана окривљеног изнела је у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и стим у вези у образложењу пресуде, на страни четири, пасус трећи и страни петој, пасус први и други дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Осим тога, образлажући наведену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац указује да је предметно вештачење таквог садржаја и форме да се не може јасно раздвојити који део вештачења представља налаз и мишљење вештака судске психијатрије, а који део налаз и мишљење вештака психолога, јер заједнички потписи и печати вештака на крају налаза и мишљења указују на чињеницу да је сваки вештак активно учествовао у давању целог налаза и мишљења, што по наводима одбране представља незаконит доказ.

Овакви наводи из захтева за заштиту законитости су од стране Врховног касационог суда оцењени као неосновани, а ово стога што из списка предмета произилази да је Виши јавни тужилац у Новом Саду наредио да се изврши психијатријско и психолошко вештачење окривљеног Далибора Коларова и за вештаке одредио вештака неуропсихијатра др Снежану Попов и вештака психолога Сању Букумировић, којима је одредио задатак вештачења и рок у коме су вештаци дужни да доставе свој налаз и мишљење у писменој форми. Вештаци су на основу увида у списе и медицинску документацију, као и на основу прегледа и психолошког испитивања окривљеног у Окружном затвору, тимски вештачили, дали заједнички налаз и мишљење који су и потписали.

По оцени Врховног касационог суда обављено тимско вештачење вештака из уско повезаних области не компромитује такав налаз и мишљење, нити утиче на законитост истог, па су наводи браниоца окривљеног да је тиме учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП оцењени као неосновани.

Из напред изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одбио захтев за заштиту законитости као неоснован и одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић